

**ПРОБЛЕМИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ  
ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ***Мерещенко І.Є.<sup>1</sup>*

В сучасних умовах розвитку економіки особливого значення набуває проблема підвищення конкурентоспроможності вітчизняних промислових підприємств, конкурентні позиції яких на сучасних світових ринках залишаються недостатньо високими.

Економічна ефективність і результативність підприємств харчової промисловості відіграють ключову роль в забезпеченні не тільки харчової, а й економічної безпеки країни в цілому, досягнення соціальної стабільності та розвитку економіки держави.

Ефективність господарської діяльності підприємства – це економічна категорія, що відображає комплексний кінцевий результат використання засобів виробництва й робочої сили за певний проміжок часу. Співставлення результату чи ефекту діяльності з витраченими для його досягнення ресурсами визначатиме ефективність функціонування підприємства[5, с. 167].

Способи вирішення проблеми конкурентоспроможності підприємств харчової промисловості знаходять своє втілення в їх стратегії, а вірніше системі стратегій, яка носить назву так званого “стратегічного набору” підприємств, призначення якого – визначення методів ведення бізнесу та конкуренції, які забезпечать успіх підприємствам за обраними ними видами діяльності (бізнесу)[2, с.56].

Наукове обґрунтування сутності проблем та визначення основних передумов забезпечення конкурентоспроможності сучасного харчового підприємства є особливо важливим.

Забезпечення конкурентоспроможності підприємства — це процес здійснення систематизованих та впорядкованих видів діяльності, метою яких є досягнення необхідного рівня конкурентних переваг на стратегічних напрямках діяльності підприємства.

Важливе значення для ефективного забезпечення конкурентоспроможності підприємства має обґрунтування і вибір пріоритетів. При встановленні пріоритетів забезпечення конкурентоспроможності підприємства можна використати такі підходи: підхід, який ґрунтується на пріоритетних чинниках, результатах різних видів діяльності в сфері забезпечення конкурентоспроможності підприємства, та підхід, який передбачає визначення пріоритетних видів діяльності [5, с. 9].

Виходячи зі специфічних особливостей підприємств харчової промисловості, можна виділити декілька груп резервів підвищення ефективності розвитку галузі. Найбільш значущими є резерви:

- підвищення ефективності використання сировинних і матеріальних ресурсів, включаючи паливно-енергетичні ресурси;
- підвищення ефективності вирощування сільськогосподарської сировини, її якості та зниження вартості;
- підвищення ефективності використання трудових ресурсів;
- підвищення ефективності використання виробничих потужностей і основних виробничих фондів;
- підвищення якості харчових продуктів;
- підвищення ефективності використання капітальних вкладень.

---

<sup>1</sup> студ. Кіровоградський національний технічний університет

Науковий керівник: Ткачук О.В., канд. екон. наук, доц. Кіровоградський національний технічний університет

Доцільність урахування впливу різних результатів функціонування і розвитку підприємства, постійне зростання мінливості і невизначеності господарського середовища зумовлюють необхідність використання інтегрованого підходу до визначення результативності на основі впровадження системи збалансованих показників оцінки.

Отже, центральне місце в системі управління конкурентоспроможністю займає спрямований на забезпечення безперервного і стійкого підвищення рівня конкурентоспроможності організаційно-економічний механізм, який й приводить її в дію. Спираючись на цей механізм система управління має забезпечувати тісний взаємозв'язок конкурентоспроможності підприємства з попитом, збутом і ефективністю виробництва, а також здійснювати комплексний вплив на певні об'єкти управління на всіх стадіях життєвого циклу підприємства і рівнях управління.

### **Список літератури**

1. Гринів Л.В. Оцінка та підвищення конкурентоспроможності підприємств харчової промисловості: дис. ...канд. екон. наук: 08.00.04 / Л.В. Гринів. — Київ, 2008. — 212 с.
2. Ковтун О. І. Конкурентоспроможність підприємства: стратегічний контекст : монографія / Ковтун О. І. — Львів: Вид-во ЛКА, 2009. — 276 с.
3. Омеляненко, Т.В. Управління конкурентоспроможністю підприємства: навч.-метод. посібник для самост. вивч. дисц. / Т.В. Омеляненко, Д.О. Барабань, А.В. Вакуленко. — К.: КНЕУ, 2006. — 272 с.
4. Піддубна, Л.І. Конкурентоспроможність економічних систем: теорія, механізм регулювання та управління: моногр. / Л.І. Піддубна. — Харків: ВД «ІНЖЕК», 2007. — 368 с.
5. Тарнавська, Н.П. Управління конкурентоспроможністю підприємств: теорія, методологія, практика. моногр. / Н.П. Тарнавська.— Тернопіль: Економічна думка, 2008. — 570 с.